

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011351
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3120011351.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti obžalovanému D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. J., U. W. č. XXXX, okres Q., pre trestný čin zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. h) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. mája 2022, č. k. 2T/99/2020-130, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. júna 2022 v Trenčíne, jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 320 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu a podľa § 280 odsek 2 Tr. poriadku s a trestná vec vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 2T/99/2020 pre skutok obžalobou Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 14.10.2020, sp. zn. 2Pv/53/20/3309-24 kvalifikovaný ako prečin (správne zločin) poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. h) Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 24.01.2020 v čase o 08.30 hodine v katastrálnom území obce U. J. časť U. W. - „R.“ GPS: 48.9719112; 17,9548691 opakovacou malokalibrovkou zn. Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kal. 22 Long rifle, výr. č. PZ:XXXXXX, ZV: 680 s osadeným puškohľadom z Kandar 3-9X50A0E ako člen SPZ a PZ U. U. J. v rozpore s § 29 odsek 1 písmeno f) Zákona o poľovníctve č., 274/2009 Z.z. bez príslušnosti k Poľovnej strážii zastrelil psa rasy Slovenský kopov čiernej farby s hnedými škvrkami na papuli a labách, zapísaného v Slovenskej plemennej knihe psov pod evidenčným číslom XXXXX, ktorý patril O. U. ml., čím poškodenému O. U. ml. spôsobil škodu vo výške 600,- Eur,

p o s t u p u j e

Okresnému úradu Trenčín, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť prejednaný ako priestupok.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. mája 2022, č. k. 2T/99/2020-130, bol obžalovaný D. G., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek. 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. h) Tr. zákona na tom nasledovnom skutkovom základe, že

dňa 24. 01. 2020 v čase o 08:30 hodine v katastrálnom území obce U. J. časť U. W. - „Včelíny“ GPS: XX.XXXXXXXX; XX,XXXXXXX opakovacou malokalibrovkou zn. Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kal. 22 Long rifle, výr. č. PZ:XXXXXX, ZV: 680 s osadeným puškohľadom z Kandar 3-9X50A0E ako člen SPZ a PZ U. U. J. v rozpore s § 29 odsek 1 písmeno f) Zákona o poľovníctve č., 274/2009 Z. z. bez príslušnosti k Poľovnej strážii zastrelil psa rasy Slovenský kopov čiernej farby s hnedými škvrkami na papuli a labách,

zapísaného v Slovenskej plemennej knihe psov pod evidenčným číslom XXXXX, ktorý patril O. U. ml., čím poškodenému O. U. ml. spôsobil škodu vo výške 600 Eur.

Okresný súd obžalovanému podľa § 245 odsek 3 Tr. zákona, podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a zároveň podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu 3 roky, s uložením probačného dohľadu. Podľa § 51 odsek 4 písm. d) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. J., W. XXX, okres Q. škodu vo výške 600 Eur počas určenej skúšobnej doby. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona okresný súd zároveň obžalovanému uložil trest zákazu činnosti - výkon poľovného práva na celom území Slovenskej republiky na dobu 2 roky, ako aj podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia vecí - malokalibrovky opakovacej značky Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kal. 22 long rifle, výrobné číslo: PZ XXXXXX ZV: XXX, spolu s preukazom zbrane č. BA XXXXX s puškohľadom značky Kandar 3-9X 50A0E, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému O. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. J., W. XXX škodu vo výške 600 Eur.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného D. G., svedkov O. U. st., O. U. ml., oboznámením listinných dôkazov: odborného vyjadrenia, zápisnice o ohliadke miesta činu, fotodokumentácie, potvrdení, záznam z merania vzdialenosti, vyčíslenie hodnoty chovateľom, zápisnicou o vydaní vecí, fotodokumentácie Knihy návštev poľovného revíru, dokladov k zastrelenému psovi, správ o povesti, aktuálneho odpisu z registra trestov a lustrácie.

Okresný súd pri uznaní viny predovšetkým vychádzal z výpovedí svedkov D. U. st., D. U. ml., z ktorých jeden bol priamo účastný na incidente, ktorí spontánne vypovedali opätovne o celom priebehu incidentu a súd nemal prečo pochybovať o pravdivosti ich výpovedí, nakoľko títo svedkovia v prípravnom konaní ako aj pred súdom zotrvali bez akýchkoľvek pochybností na svojich výpovediach z prípravného konania a žiadni z týchto svedkov sa nejavil byť nepravdovravným alebo chtivým zveličovať udalosti alebo nadsadzovať nebezpečnosť situácie, ktorá vznikla. Vychádzal tiež z listinných dôkazov, ktoré sa v spise nachádzajú, predovšetkým z fotodokumentácie ohliadky miesta činu, fotodokumentácie knihy návštev poľovného revíru, ktoré preukazujú, že kritického dňa obžalovaný v knihe návštev poľovného revíru nepravdivo zaviedol svoju návštevu poľovného revíru v snahe zakryť svoje pochybenie ako člena poľovného zväzu, ktorý uvedeného dňa nešiel do poľovnej lokality so zámerom, či už prikrmovania zveri alebo lovenia škodnej. Postupnosť zápisov v knihe návštev poľovného revíru nezodpovedajú skutočnosti a zápis obžalovaného sa v knihe míňa postupnosti návštev dňa 24.01.2020. D. G. zaviedol svoj zápis, ktorým mal potvrdiť vstup do poľovného revíru dňa 24.01.2020 o 6:00 hod., kde nielen, že uviedol chybný počet výstrelov, ale aj ulovenie „tzv. pytlieckeho túlavého psa.“ Pred jeho zápisom, ktorý mal byť konkrétne zadáný 24.01. o 6.00 hod. ranej predchádza zápis zo dňa 24.01. o 9:30 hod. p. B., ktorý toho dňa riadne pokračoval v zápisoch knihy, zachovajúc postupnosť zápisov v uvedenej knihe. Svedčí o tom tiež aj zápis zo dňa 24.01. p. P., ktorý zapísal do Knihy návštev poľovného revíru D. o 15:30 hod. Okresný súd uznal obžalovaného taktiež vinným z toho dôvodu, že ako poľovníka člen poľovného združenia, ktoré už súd spomína vyššie porušil ustanovenia zákona o poľovníctve č. 274/2009 a to porušením § 24 odsek. 1, odsek 2 a § 26 odsek 1 a § 29 odsek 1 tohto zákona.

Čo sa týka určenia výšky škody, ku ktorej malo dôjsť protiprávnym konaním obžalovaného, okresný súd túto stanovil na hodnotu konkrétneho psa Arga na sumu 600 Eur na základe odborného vyjadrenia Klubom chovateľov slovenských kopovov. Preto okresný súd pri určovaní výšky škody spôsobenej zastrelením psa vychádzal z odborného ohodnotenia Klubu chovateľov psov - kopovov a nie zo znaleckého posudku predloženého obžalovaným.

Po uznaní viny pri výmere trestu okresný súd prihliadal na stupeň spoločenskej nebezpečnosti trestnej činnosti spáchanej obžalovaným, na účel trestu na pomery páchatel'a ako aj na možnosti jeho nápravy. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie a výmeru trestu, okresný súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného dospel k záveru, že u obžalovaného D. G. je postačujúce uloženie podmieničného trestu, teda trestu nespojeného s jeho výkonom. Preto mu uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby (základná trestná sadzba 3-8 rokov) v trvaní 3 roky, ktorého výkon podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom pri zohľadnení

jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.) Zároveň mu uložil v rámci probačného dohľadu povinnosť v zmysle § 51 odsek 4 písm. d) Tr. zákona nahradiť v skúšobnej dobe poškodenému O. U. ml., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 600 Eur za zastreleného psa. Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti - výkonu poľovného práva na celom území SR na dobu 2 roky, pretože ako člen poľovnickeho združenia porušil viaceré ustanovenia Zákona o poľovníctve a snažil sa zakryť svoje pochybenie nekorektným konaním ako poľovník (naviac podľa výpovede poškodeného O. U. ml. mal byť v čase spáchania skutku aj pod vplyvom alkoholu). Taktiež mu uložil trest prepadnutia veci - zbrane, ktorou mal byť pes zastrelený v súlade s § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona. Čo sa týka náhrady škody zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 600 Eur voči poškodenému O. U. ml. ako náhradu za zastreleného psa v súlade s ustanovením § 287 odsek 1 Tr. poriadku.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaný podal odvolanie čo do výroku o vine a treste, splnomocnenec poškodeného sa vzdal práva na podanie odvolania a prokurátor si lehotu na podanie odvolania ponechal. Obžalovaný následne prostredníctvom svojho obhajcu zdôvodnil svoje odvolanie, v ktorom uviedol, že rozsudok samosudkyne Okresného súdu v Trenčíne, okrem toho, že je chaotický, nezrozumiteľný, skutok ako aj celý výrok v ňom opísaný je neurčitý, nie je v súlade s Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ako aj ostatnými všeobecnými právnymi predpismi, najmä Trestným zákonom a Trestným poriadkom, je nezákonný, nakoľko na jednej strane má závažné formálne a procesné vady, nerešpektujúce základné zásady trestného konania a na druhej strane má aj závažné hmotnoprávne vady, ktoré spočívajú v nesúlade predmetného rozhodnutia nielen s právnymi predpismi SR ale aj judikatúrou ESLP. Takisto ani konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku a prebiehalo na prvom stupňovom súde, na Okresnom súde Trenčín, nebolo v súlade s Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ako ani ostatnými všeobecnými právnymi predpismi, najmä Trestným zákonom a Trestným poriadkom. Samosudkyňa Okresného súdu v Trenčíne nesprávne zistila skutkový stav veci, ako aj nesprávne vyhodnotila všetky doteraz vykonané dôkazy a preto jej názor nie je právne správny, je nezákonný a rovnako aj predmetný rozsudok v tejto veci.

Vzhľadom na závery vykonaného znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní v súlade so zákonom, ktorý obstaral samotný obžalovaný vyplýva, že žalovaný skutok nie je možné po právnej stránke posúdiť ako žalovaný trestný čin či iný trestný čin v zmysle Tr. zákona, pre absenciu naplnenia objektívnej stránky, čo odôvodňuje napokon i záver o tom, že v posudzovanej trestnej veci nie je daná potom ani právomoc súdu o žalovanom skutku rozhodovať. Na základe predmetného znaleckého posudku súdneho znalca MVDr. H. J., znalca z odboru veterinárstvo, odvetvia kynológie a chov koní č. 10/2020, zo dňa 22.12.2020, predložený súdu dňa 11.01.2020, je nepochybné, že hodnota cudzej veci - psa je -150 Eur, teda jednoznačne nejde o škodu malú a vyššiu, ktorá je najzákladnejším kvalifikačným momentom potrebnej na naplnenie skutkovej podstaty žalovaného trestného činu pre predmetného skutku, prečinu poškodzenia cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona, nakoľko sa jedná o trestný čin proti majetku, teda má ísť o majetkový následok, tak ako to upravuje § 125 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona. Paradoxom je, že o jeho návrhu na hore uvedený postup samosudkyňa okresného súdu nie že nerozhodla, ale ignorovala a konala vo veci, ďalej neberúc do úvahy znalecký posudok s nepochybnými závermi, zaobstaraný v rámci kontradiktórneho konania podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku a to i napriek tomu, že sama na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2022, podľa ustanovenia § 268 odsek 1, odsek 3 Tr. poriadku takéto znalecké dokazovanie vykonala. Následkom jej nezákonného postupu je vydaný napadnutý nezákonný rozsudok.

Z procesnoprávneho hľadiska skutok kladený mu za vinu teda nie je trestným činom. Na druhej strane v zmysle ustanovení Zákona č. 370/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, by tento žalovaný skutok mohol byť posudzovaný ako priestupok proti majetku podľa ustanovenia § 50 citovaného zákona. Zodpovednosť za spáchanie priestupku však v tomto prípade zanikla, nakoľko ustanovenie § 20 zákona o priestupkoch (370/1990 Zb.) stanoví, že priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky.

Považuje za zarážajúce konštatovanie samosudkyne vo výrokovej časti jej rozsudku, že obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v katastrálnom území obce U. J. časť U. W. - „R.“ GPS:48.9719112; 17,9548691, pričom toto je miesto nálezu psa a nie miesto činu, kde ho postrelil. Ohliadku nálezu poverený príslušník nazval síce ohliadkou miesta činu, ktorý však nemá náležitosti, nebola prizvaná nezúčastnená osoba, takže ide i tak o nezákonný dôkaz. Celé konanie riadne opísal,

svedčí o tom aj úradný záznam hliadky PZ a navrhol tak ako vyšetrovateľovi PZ, tak aj na hlavnom pojednávaní výsluch svedkov H. ml., bytom: XXX XX U. J. XXX a J. T., bytom: Z. XXX/X, XXX XX F., ktorí prešli s ním po stope postreleného psa až k miestu jeho skonu a následne k miestu nález, pre neho z nepochopiteľných dôvodov tento dôkaz samosudkyňa odmietla vykonať a svoje rozhodnutie oprela o nezákonný dôkaz, ktorým je nález psa.

Takéto konštatovanie a odôvodnenie rozsudku, ktorým samosudkyňa Okresného súdu Trenčín rozhodla o obžalovaného vine a treste je prinajmenšom zarážajúce, nakoľko v trestnom konaní je povinnosťou súdu náležite zistiť skutkový stav, mieru zavinenia, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ustáliť skutok a následne rozhodnúť o vine. Nie je možné vyniesť rozsudok tak, ako ho odôvodnila samosudkyňa okresného súdu len na základe toho, že uviedla iba tie dôkazy, ktoré uznala za vhodné, pričom, že ide navyše aj o nezákonné dôkazy. Rozhodnutie v trestnom konaní nie je možné vyniesť len na základe vlastného úsudku, ale na základe riadne vykonaných, zákonných a nespochybniteľných dôkazov. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o tom, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd, Krajský súd v Trenčíne, napadnutý rozsudok samosudkyne Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 05.05.2022, vydaným pod sp. zn. 2T/99/2020, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3, písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d), písm. h) Trestného zákona, zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby rozsudok samosudkyne Okresného súdu v Trenčíne zmenil tak, že ho podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku súd spod obžaloby oslobodí, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Prokurátor ani splnomocnenec poškodeného sa k odvolaniu obžalovaného do predloženia veci krajskému súdu nevyjadrili.

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku Súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Podľa § 320 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a

- vec postúpi, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2,
- trestné stíhanie podmienčne zastaví podľa § 282 ods. 1, ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa,
- trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo 2, alebo
- trestné stíhanie preruší, ak mal tak urobiť už súd prvého stupňa podľa § 283 ods. 1, 2 alebo 5.

Podľa § 326 ods. 1 Trestného poriadku O odvolaní rozhoduje odvolací súd na verejnom zasadnutí. Aj na neverejnom zasadnutí môže urobiť rozhodnutie

- podľa § 316 ods. 1 alebo 3,
- podľa § 318, § 320 ods. 1, § 321 ods. 1 alebo 2, ak je zrejmé, že chybu nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba /§ 307 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z predloženého obsahu trestného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že obžaloba na skutkovom a právnom základe uvedenom v napadnutom rozsudku bola okresnému súdu doručená dňa 14.10.2020 postupom podľa § 234 odsek 1 Tr. poriadku, pričom o obžalobe okresný súd rozhodol dňa 05. mája 2022 rozsudkom tak, že obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d), písm. h) Tr. zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody na 3 roky a zároveň podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu 3 roky, s probačným dohľadom. Podľa § 51 odsek 4 písm. d) Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil

aj povinnosť nahradiť poškodenému O. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. J., W. XXX škodu vo výške 600,- Eur, počas určenej skúšobnej doby. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona okresný súd zároveň obžalovanému uložil trest zákazu činnosti - výkon poľovného práva na celom území Slovenskej republiky na 2 roky, ako aj podľa § 60 odsek 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí - malokalibrovky opakovacej značky Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kal. 22 long rifle, výrobné číslo: PZ XXXXXX ZV: XXX spolu s preukazom zbrane č. BA XXXXX s puškohľadom značky Kandar 3-9X 50A0E, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu. Podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému O. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. J., W. XXX škodu vo výške 600,- Eur.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne neriadil v prvom rade so základnými zásadami trestného konania uvedenými v § 2 Trestného poriadku, predovšetkým ustanoveniami ods. 10 až 12 daného paragrafu, ktoré jasne hovoria o tom, že orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že okresný súd nesprávne zistil skutkový stav vecí, ako aj nesprávne vyhodnotil všetky doteraz vykonané dôkazy a preto jeho názor nie je právne správny, pričom krajský súd sa nestotožňuje ani so samotným procesným postupom okresného súdu. V neposlednej rade krajský súd v zhode s odvolacími námietkami, po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozsudku okresného súdu musí konštatovať, že okresný súd zameril svoju pozornosť výlučne len na dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného a aj tie vyhodnotil nesprávne a nezákonne jednostranne, nezohľadňujúc iné, na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy a zároveň bez toho, aby rovnako starostlivo vyhodnotil iné dôkazy, najmä tiež výpoveď obžalovaného, ako aj zásadný dôkaz, ktorým je podľa názoru krajského súdu práve zrozumiteľný a nepochybný znalecký posudok súdneho znalca MVDr. H. J., znalca z odboru veterinárstva, odvetvia kynológie a chov koní č. 10/2020, zo dňa 22.12.2020, predložený okresnému súdu dňa 11.01.2020. Potom odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je konzistentné a miestami je dokonca až úplne nelogické, chaotické, nezrozumiteľné a vnútorne si odporujúce.

Už len samotná skutočnosť, že okresný súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona, kde predmetom trestného činu obžalovaného je pes, okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pes nie je považovaný za vec, lebo je to živá bytosť, znie dosť nelogicky, nezrozumiteľné a vnútorne si odporujúce.

Čo sa týka procesného postupu okresného súdu, krajský súd sa v prvom rade nestotožňuje so samotným postojom a následne aj procesným rozhodnutím okresného súdu, keď podľa názoru krajského súdu bezdôvodne, bez akéhokoľvek hlbšieho a presvedčivého odôvodnenia zamietol výsluch navrhovaných svedkov zo strany obžalovaného, a to svedkov J. a svedka T.. Okresnému súdu pravdepodobne ušlo pozornosti, čo je obsahom skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, pričom už len z jeho obsahu vyplýva, že „v rozpore s § 29 odsek 1 písmeno f) Zákona o poľovníctve č., 274/2009 Z.z. bez príslušnosti k Poľovnej stráži zastrelil psa.“ Nakoľko svedok H. J. je hospodárom v poľovnom združení U. a obžalovanému sa okrem iného kládol za vinu aj konanie, ktoré je v rozpore so Zákomom o poľovníctve č., 274/2009 Z.z., je dosť pravdepodobné, že daný svedok mohol uviesť relevantné skutočnosti k danej veci, minimálne objasniť súdu, akým spôsobom funguje dané poľovnícke združenie, priebeh zápisu do knihy návštev do poľovného revíru atď.

Rovnako absolútne nesprávny bol postup okresného súdu pri zamietnutí druhého navrhovaného svedka T., kde sa pravdepodobne okresný súd uspokojil s vyjadrením prítomného prokurátora na hlavnom pojednávaní, ktorý v podstate predvídal, že „čo asi svedok môže uviesť a je to nadbytočné,“ rovnako ako aj to, že v aj prípade určitých rozporov s tým, čo uviedol poškodený a jeho syn, je „nadbytočná aj prípadná konfrontácia s týmto svedkom.“

Okresný súd ďalej pochybil, keď svoje rozhodnutie o vine obžalovaného oprel aj o úradný záznam Obvodného oddelenia PZ Nemšová zo dňa 24.01.2020, ktorý bol na hlavnom pojednávaní riadne prečítaný ako listinný dôkaz. Krajský súd poznamenáva, že úradný záznam nie je možné v trestnom konaní použiť ako dôkaz, nakoľko je to jednostranný záznam OČTK, bez toho, aby jeho správnosť a prípadná pravdivosť bola konfrontovaná aj protistranou (obžalovaným), čím je absolútnym spôsobom porušená kontradiktórnosť ako aj právo na obhajobu. Pokiaľ okresný súd chcel na hlavnom pojednávaní overiť pravdivosť obsahu úradného záznamu Obvodného oddelenia PZ Nemšová zo dňa 24.01.2020, správne by postupoval keby na hlavné pojednávanie predvolal v pozícií svedok príslušníkov PZ, ktorí tento úradný záznam spisovali, pričom obžalovaný by mal možnosť takto predvolaných svedkov konfrontovať so svojimi argumentmi, pričom by bola zachovaná kontradiktórnosť ako aj právo na obhajobu.

Rovnako okresný súd na hlavnom pojednávaní nesprávne oboznámil odborné vyjadrenie na č.l. 45 (obhliadka zastreleného psa), ako aj na č.l. 59 (vyčíslenie výšky škody), ktoré oboznámil ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku. Predmetné odborné vyjadrenie mal okresný súd po správnosti oboznamovať v zmysle § 268 ods. 1 Trestného poriadku, teda ako znalecké dokazovanie, pričom pokiaľ chcel okresný súd takéto odborné vyjadrenie na hlavnom pojednávaní len čítať, mohol tak urobiť iba so súhlasom obžalovaného a prítomného prokurátora v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku.

Za najvážnejšie pochybenie okresného súdu považuje krajský súd ignorovanie záverov doloženého znaleckého posudku súdneho znalca MVDr. H. J., znalca z odboru veterinárstvo, odvetvie kynológie a chov koní č. 10/2020, zo dňa 22.12.2020, predložený súdu dňa 11.01.2020 a to aj napriek tomu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 05.05.2022, podľa ustanovenia § 268 odsek I, odsek 3 Tr. poriadku takéto znalecké dokazovanie vykonal.

Hodnotenie znaleckého posudku, ako aj iných dôkazov patrí do kompetencie zásadne orgánom činným v trestnom konaní a súdu. Podaný znalecký posudok sa hodnotí v každom štádiu trestného konania. Je to potrebné z toho dôvodu, že napr. už v prípravnom vyšetrovacom konaní možno na základe znaleckého posudku zastaviť trestné stíhanie pre nepričetnosť, vznik aspoň malej škody (-266,- Eur) atď.. Znalecký posudok sa hodnotí z formálnej i obsahovej stránky.

Krajský súd poznamenáva, že pri objasňovaní odbornej skutočnosti sa konkrétna vec dokazuje buď odborným vyjadrením alebo formou znaleckých posudkov. Pokiaľ možno porovnať znalecký posudok s odborným vyjadrením a písomným potvrdením, jednak majú rozdielne znaky a jednak spoločné. Hlavným rozdielnym znakom je, že znaleckým posudkom sa objasňujú zložitejšie veci a vypracováva ho znalec. Odborným vyjadrením a písomným potvrdením sa objasňujú jednoduchšie veci a v prípade potreby výsluchu osoby, ktorá takýto doklad vyhotovila, môže byť vypočutá len ako svedok. S prihliadnutím na ich zložitosť a odbornosť samozrejme trestné právo dáva aj odlišnú dôkaznú silu jednotlivým dôkazným prostriedkom. Najvyššie, najkvalitnejšie a zároveň aj najnáročnejšie objasňovanie odbornej skutočnosti je formou znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavom. V jednoduchších prípadoch, kde sa nevyžaduje tak vysoká kvalita znaleckého skúmania, sa v trestnom konaní využívajú znalecké posudky vypracované znalcami, predovšetkým zapísanými v zozname znalcov na danú oblasť skúmania. V najjednoduchších prípadoch objasňovania odbornej skutočnosti sa využívajú aj len odborné vyjadrenia, ktoré však už nevypracovávajú znalci, ale len bežní ľudia s väčšími znalosťami a skúsenosťami v danej problematike.

Z vyššie uvedeného je zjavné, že nie je možné akýmkoľvek spôsobom zrovnávať kvalitu a odbornosť medzi znaleckým posudkom a odborným vyjadrením, nakoľko znalecký posudok má jednoznačne vyššiu dôkaznú silu. Už len v prejednávaní veci je jednoznačný kvalitatívny rozdiel medzi znaleckým posudkom súdneho znalca MVDr. H. J., znalca z odboru veterinárstvo, odvetvie kynológie a chov koní č. 10/2020, zo dňa 22.12.2020 a odborným vyjadrením Klubu chovateľov slovenských kopovov pri Slovenskom poľovníckom zväze zo dňa 29.1.2020, kde v znaleckom posudku je pri vyčíslení hodnoty zastreleného psa, prihliadané komplexne na všetky relevantné skutočnosti, od výcviku, cez vek psa, plemeno, pohlavie, poľovná upotrebitelnosť, chovná hodnota, zdravie. Naopak v odbornom vyjadrení sa v podstate len vyčísliła hodnota daného psa na sumu 600,- Eur, s tým, že už len samotné odborné vyjadrenie je svojím obsahom dosť chaotické a náležite nezdôvodnené.

Na základe doloženého znaleckého posudku súdneho znalca MVDr. H. J., znalca z odboru veterinárstvo, odvetvie kynológie a chov koní č. 10/2020, zo dňa 22.12.2020, predložený súdu dňa 11.01.2020, je nepochybné, že hodnota cudzej veci - psa je 150 Eur, teda sa nejedná o škodu malú a vyššiu, ktorá je najzákladnejším kvalifikačným momentom potrebnej na naplnenie skutkovej podstaty samotného trestného činu predmetného skutku, prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1, odsek 3, písm. c) Tr. zákona, nakoľko sa jedná o trestný čin proti majetku, teda majetkový následok, tak ako upravuje § 125 odsek I, odsek 2 Tr. zákona. Vzhľadom na vykonanie znaleckého dokazovania obstaraného samotným obžalovaným krajský súd konštatuje, že v danej veci nie je potom ani daná právomoc súdu konať ďalej o žalovanom skutku, nakoľko vzniknutá škoda nepresahuje zákonnú sumu 266,- Eur, t. j. škodu malú a ktorá je imanentným podkladom pre naplnenie objektívnej stránky žalovaného trestného činu.

Z procesnoprávneho hľadiska skutok kladený obžalovanému za vinu teda nie je trestným činom, avšak v zmysle ustanovení Zákona č. 370/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, by tento skutok mohol byť posudzovaný ako priestupok proti majetku podľa ustanovenia § 50 citovaného zákona.

Krajský súd dodáva, že okresný súd pochybil aj tým, že z obžaloby bez povšimnutia prebral nesprávnu právnu kvalifikáciu žalovaného skutku ako prečin, pričom malo ísť o zločin. Následne pochybil aj v ďalších výrokoch napadnutého rozsudku, obzvlášť aj vo výroku o prepadnutí veci, kde nie je možné trest uložiť vo vzťahu k dokladom strelnej zbrane, ktorá je verejnou listinou a nejde navyše o majetok. Nepochybne nesprávnym je aj výrok adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody, ktorým uložil povinnosť nahradiť škodu obžalovanému v neprekúpanej sume a v nadväznosti na tento výrok je potom nesprávnym aj výrok o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť škodu poškodenému počas plynutia určenej skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Podľa § 20 ods. 1 ods. 2 zákona č. 370/1990 Zb., o priestupkoch Zánik zodpovednosti za priestupok:

(1) Priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia.

(2) Do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Zodpovednosť za spáchanie priestupku však v tomto prípade nezanikla, nakoľko ustanovenie § 20 zákona o priestupkoch (370/1990 Zb.) síce stanovuje, že priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky, pričom však táto premlčacia doba spočíva počas vedenia trestného stíhania. V danej veci sa skutok stal dňa 24.01.2020, pričom obžalovanému bolo vznesené obvinenie za daný skutok dňa 28.04.2020, odkedy premlčanie spočíva a neplynie.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0. (§ 163 odsek 4 a § 180 Trestného poriadku)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.